

Els míssils de TV3

«Tracten la guerra d'Ucraïna com si no fossin espais encabits en una mera televisió autonòmica. Ho fan com ho han fet gairebé sempre en aquests casos: amb mentalitat de televisió gran, europea»

Telenotícies Migdia de TV3 el dia de la invasió russa a Ucraïna | TV3

Aquests dies haureu percebut el silenci d'aquells que fa anys que dediquen tots els seus esforços a fer desaparèixer TV3, el català, i qualsevol altre element que tingui alguna cosa a veure amb la supervivència d'aquesta nació nostra tan dissortada. És un silenci estrident, dels que perforen les orelles. Un senyor silenci, elegantíssim i absolut.

I que l'estiguin xisclant d'aquesta manera és perfectament comprensible, perquè amb el conflicte entre Rússia i Ucraïna, o entre Putin i el món, TV3 ho ha tornat a fer. Ho està tornant a fer. Com en totes les grans cites periodístiques, com sempre que la història ho ha exigint, l'equip d'informatius ha tornat a posar-se al capdavant de la casa desplegant el seu arsenal -si m'ho permeteu- de rigor, professionalitat, i feina ben feta.

Aquest dijous, dia en què Putin donava per estrenada oficialment la seva guerra, vam veure al *Telenotícies Migdia* com l'exèrcit rus enlairava els seus míssils dirigits a blancs estratègics ucraïnesos. Però també vam veure com s'enlairaven simultàniament els míssils de Coral, Sans i companyia cap a les ànimes de tots aquells que volen arrasar la televisió nacional amb el seu odi prefabricat.

Van ser 31 minuts d'exhibició periodística. Lluís Caelles, des del centre neuràlgic de Kíev i amb una lleugera inquietud als llavis, va explicar la situació d'incertesa que es vivia a la ciutat i al país. Després, Manel Alías, des de Rostov del Don i amb la seva tranquil·litat d'esperit habitual, va posar el focus en la part russa del conflicte. I encara van acompanyar-los més tard el corresponsal belga, Joan Raventós, que va dissecar l'ortopèdica reacció Europea a la invasió, i Xesco Reverter, que va sumar-se a la festa informativa mostrant el paper galdós que l'ONU havia representat aquell mateix matí, mentre Putin ja jugava amb Ucraïna.

No va fallar cap punt neuràlgic, cap connexió. L'anàlisi fou tan exhaustiva, que fins i tot se'ns van oferir altres detalls menors de la jornada relacionats amb el conflicte, com ara la inflada resposta de la Moncloa o la graciosíssima reacció del govern català.

Poso èmfasi en aquest *Telenotícies Migdia*, però moltes de les seves virtuts poden fer-se extensibles a altres edicions i a altres programes de la casa. Tots ells estan tractant la qüestió com si no fossin espais encabits en una mera televisió autonòmica. Ho fan com ho han fet gairebé sempre en aquests casos: amb mentalitat de televisió gran, europea. Una mentalitat que a vegades converteix TV3 en una cadena pública de les imponents, d'aquelles que t'acull com a ciutadà.

Sí, són dies enredats al món, amb una guerra que pots comptar on ens durà a tots plegats. Però també són dies complicats a Catalunya, amb una pobra gent que està tenint serioses dificultats per treure a passejar el seu odi vell i monòton. A tots ells, la meua solidaritat, perquè ha de ser força trist no poder viure amb orgull aquests moments. I, sobretot, un missatge sorollós, aprofitant el seu silenci incòmode: visca TV3 i visca els seus periodistes.